

DE NORD A SUD

80 anys de Jaume Rocamora

Xavier Garcia
escriptor

Pos ja ho saben. Els va fer el passat dia 6, segons consta en els catàlegs de les seves moltes exposicions —aquí i arreu d'Europa, fins i tot al Japó— que m'envia i que, sovint, consulto, perquè, darrerament, no ens podem veure amb la freqüència d'antany.

Rocamora (Tortosa, 1946) és un dels homenots del sud més concentrats i reconcentrats que he conegut, perquè, si no és amb temps per davant i espai adequat, calla com una làpida de cementiri. Pintor, gravador, artista complet, pensador de l'art, la cultura i la societat, documentalista i, de fa una pila d'anys, amb gran presència en el que s'ha anomenat el "constructivisme geomètric", segons em va definir ell mateix un dia (l'onze de febrer de 2015) dinant al Bar Sport, de Tortosa, lamentablement tancat de fa temps i on jo acostumava a escriure els meus "dramas rurals".

Remenant, encara veig coses més

antigues d'ell: un extens article seu a *La Veu de l'Ebre* (1 de febrer de 2002) sobre Mirades d'artista sobre el riu. Un viatge en el temps per l'art ebrenc, que arrenca del segle XVI fins a l'actualitat. Ja dic: ho té tot documentat, llegit, reflexionat i anotat, com vaig poder comprovar quan vaig visitar el seu santuari, uns espais en que es combinen les seves teles figuratives (retrats, natures mortes i paisatges) i les seves composicions d'abstracció geomètrica en collage, inspirades de quan treballava, de jove, a la sastreria familiar de Tortosa, amb tot un cafarnaüm de paper imprès: retalls de premsa, catàlegs, d'ell i de tot cristó, documents diversos, cartells d'exposicions i, per descomptat, llibres a desdir.

El devia conèixer per aquells anys primers del nou segle, i potser abans i tot, però la nostra relació s'"enrobustí" (com li agradava de dir a l'Artur Bladé) a partir de 2007, quan se'm va acudir instal·lar-me al poble picassà de la Terra Alta, del Centre expositor del qual va ser nomenat Soci d'Honor. Havia participat en conferències i col·loquis amb ell, assistit a la inauguració de les seves exposicions que tenia més a mà (el Japó, em quedava massa lluny), havien fet, com dic, alguna dinada amb

ell, i segurament amb més gent), l'havia anat a veure a la Delegació de Cultura, al Palau Oliver de Boteller, a Tortosa, vora l'Ebre, on col·laborava amb Ramon Miravall i, en síntesi, m'havia complagut en la seva conversa, reposada, divertida i sempre instructiva.

I, de tot plegat, vaig dir-me: podries, i hauries de, fer-li un Homenot del Sud, que va sortir a la Quarta Sèrie, publicat per Silva Editorial (Tarragona, 2018), que fundà i dirigeix el meu amic Manuel Rivera, editor, poeta i actiu en cultura i política.

Ara, en Jaume, que d'un temps cap aquí té cura, amorosament, de la seva esposa Anna, com ha de ser, encara esgarrapa temps per a fer alguna exposició, com la que aquest mateix mes del seu rodó aniversari va inaugurar al Museu Salvador Victoria, de Rubielos de Mora (Teruel), amb el títol "Desde la periferia", amb un altre catàleg d'aquests que es fan mirar i, sobretot, llegir, com la llarga presentació que li dedica Ricardo García Prats, de l'Associació Internacional de Crítics d'Art.

El seu catàleg expositiu i la seva presència en grans museus és fenomenal, per la qual cosa "des de la periferia", tortosina i de l'Ebre, per suposat, es pot arribar molt lluny a par-

tir de l'humil taller artesà d'una sastreria, on es barregen formes, colors i

presències substancials, les de l'Art d'aquest treballador incansable.

EL DIBUIX DE LA SETMANA

per Jokin Moya

MIRA QUINA NOTÍCIA POSA AL SETMANARI. AMPOSTA COMPARTIRÀ AMB BARCELONA I GIRONA LA MANIFESTACIÓ INDEPENDENTISTA DE L'11 DE SETEMBRE.

ENS FARAN TORNAR PANERA AQUESTA GENTOLA, L'ALTRE DIA AMPOSTA PLENA DE BANDERES ESPANYOLES PER CELEBRAR EL CONGRESO NACIONAL DE TORO CON CUERDA, I ARA VOLEN SER ELS MÉS INDEPENDENTISTES DE CATALUNYA... NO HI HA QUI ELS ENTENGUI ALS DIRIGENTS POLÍTICS, EN FI, COM DEIA AQUELL... "A DÉU PREGANT I AMB EL MARTELL PEGANT"

By jokin
TMO DUEN ELS PETITS CORSARIS